

Expedient: 1408/21

El Consell Tributari, reunit en sessió de 27 d'abril de 2022, coneixent del recurs presentat per ..., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a la capçalera, el Sr. FCB, actuant en nom i en representació de ..., va presentar instància núm. 2020/..., per la qual recorre en alçada el padró de l'IBI de 2020 pel que fa a les liquidacions corresponents a la finca situada a ..., referència cadastral ...1WK, identificada així mateix com a c/..., segons el detall següent:

(...)

2.- Succintament, l'entitat mercantil addueix en el seu recurs la improcedència de la liquidació de l'IBI de l'exercici 2020 per contravenir la doctrina del Tribunal Suprem continguda a Sentència, de data 4 de desembre de 2017, en què s'afirma que els contractes de concessió d'obra pública no atribueixen al concessionari la condició de titular cadastral de la totalitat dels immobles construïts. La recurrent cita aquesta doctrina per defensar que el contracte per a la construcció, el manteniment i l'explotació de l'obra corresponent al projecte Ciutat de la Justícia de Barcelona i L'Hospitalet de Llobregat no li atribueix la condició de titular cadastral de la totalitat de l'immoble construït. La Ciutat de la Justícia és un bé que correspon a la Generalitat de Catalunya i l'entitat mercantil recurrent només es pot considerar titular cadastral de la part de l'immoble on realitza en exclusiva les activitats que són objecte del seu contracte, com són l'aparcament, les oficines, els locals comercials i la cafeteria-restaurant; és a dir, dels 232.368,82 m² del total de superfície de l'immoble la que correspon a l'entitat mercantil com a titular cadastral són exclusivament 62.883,28 m² de superfície. La resta correspon a la Generalitat de Catalunya i, per tant, en aquest cas

procediria l'anul·lació de la liquidació i la divisió de la titularitat i les quotes, si bé, respecte al municipi de Barcelona, entén que cap quota se li pot girar perquè la seva activitat i, per tant, la titularitat cadastral se circumscriu al municipi de L'Hospitalet de Llobregat.

El Consell Tributari de Barcelona, en relació a l'impost sobre béns immobles de l'exercici 2019, ja va tenir oportunitat de conèixer aquestes mateixes al·legacions i de pronunciar-se, en sessió celebrada en data 8 de juliol de 2020, a l'expedient CT 102/20. Efectivament, a l'expedient esmentat, la Regidora de Comerç, Mercats, Consum, Règim Interior i Hisenda d'aquest Ajuntament, va desestimar el recurs que havia presentat ...

Prèviament, en data 15 d'octubre de 2019, l'entitat mercantil havia interposat recurs contenciós administratiu (núm..../2019) contra la desestimació per silenci administratiu del recurs que ... havia presentat contra el padró de l'IBI de l'exercici 2019. El Jutjat contenciós administratiu núm. 17 de Barcelona en sentència, de data 5 de maig de 2021, va estimar aquest recurs, si bé, en data 16 de març de 2022, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va estimar el recurs d'apel·lació que havia presentat l'Ajuntament de Barcelona i, en conseqüència, va revocar la sentència abans esmentada i va desestimar el recurs que l'entitat mercantil havia presentat.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la següent relació de fets:

- Quant al títol que ostenta la recurrent, en data 22 de juliol de 2003, va adjudicar mitjançant concurs el contracte de concessió d'obra pública per a la construcció, el manteniment i l'explotació de l'obra corresponent al projecte de Ciutat de la Justícia de Barcelona i de L'Hospitalet del Llobregat. Adjudicació que es va formalitzar per la recurrent mitjançant document administratiu subscrit el 25 de setembre de 2003 en què consta com a objecte de l'esmentat contracte: a) execució i adreça per la societat anònima adjudicatària, directament o a través de la contractació de tercers, i al seu càrrec, de les obres que es definirien al projecte executiu de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i de L'Hospitalet del Llobregat. b) Manteniment per part de la societat anònima concessionària de la totalitat de les obres i instal·lacions de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i de L'Hospitalet del Llobregat fins a l'expiració del contracte de concessió. c) Gestió i explotació per la concessionària de les obres de la Ciutat de la Justícia.

- Mitjançant resolució de la Gerència Regional del Cadastre de data 1-10-2009, sobre Declaració d'alteració d'ordre físic i econòmic (expedient del Cadastre .../08), es va inscriure a l'esmentat Cadastre l'edifici situat al c/ ..., referència cadastral ...1WK, amb la descripció que es detalla a l'annex a l'esmentada resolució, en què figura en síntesi el següent:

Superfície del sòl: 5.187 m²;

Superfície construïda: 38.024 m²;

Titular del dret de propietat del 100% de l'immoble: Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya;

Titular de la totalitat de la concessió administrativa:; sent l'ús i superfícies de l'immoble, els següents:

Ús: AAP: Magatzem aparcaments: 4.792 m².

Ús: PJO: Públic: 32.731 m²

Superfície d'elements comuns: 478 m².

Data alteració: 9-10-2008.

-La condició de concessionària de ... resulta així mateix acreditada al conveni signat en data 5-5-2010 entre aquesta societat i el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya per a la regulació de l'explotació dels serveis de bar i de cafeteria-restaurant, venda automàtica de begudes i gestió de places d'aparcament a l'aparcament públic reservades a la Ciutat de la Justícia de Barcelona i L'Hospitalet de Llobregat.

Així, als punts primer, segon i tercer de la part expositiva del conveni esmentat, figura que: el mes de maig de 2009, es va posar en marxa el nou complex Ciutat de la Justícia de Barcelona i L'Hospitalet de Llobregat, que comprèn una superfície total de sòl de 50.000 m² i que reuneix en un sol espai els òrgans judicials unipersonals de la jurisdicció penal i civil dels partits judicials de Barcelona i L'Hospitalet de Llobregat, els serveis comuns, la Fiscalia, l'Institut de Medicina Legal de Catalunya i el Registre civil de L'Hospitalet de Llobregat. ... és l'adjudicatària de la concessió per a la construcció, l'explotació i el

manteniment fins a l'any 2039 de l'obra corresponent al projecte Ciutat de la Justícia de Barcelona i L'Hospitalet de Llobregat.

Per aquest motiu... i el Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya van signar el conveni esmentat per regular l'establiment i l'explotació per part de la societat anònima indicada, mitjançant la prestació directa o indirecta del servei de bar, cafeteria-restaurant, begudes, etc. dins dels espais reservats a la Generalitat de Catalunya i la reserva d'un espai segregat i assegurança d'aparcament públic i l'aplicació per part de ... a determinats col·lectius d'unes tarifes més beneficioses per a l'ús dels aparcaments de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i L'Hospitalet. La vigència del conveni esmentat és de 10 anys prorrogable anualment, excepte denúncia expressa de les parts amb 3 mesos d'antelació.

-En data 15-9-2017, la interessada va presentar un recurs de reposició davant la Gerència Regional del Cadastre de Barcelona contra l'acord de notificació del valor cadastral resultant del procediment de valoració col·lectiva de caràcter general de c/ ... (identificada també com a ...), al·legant únicament una sèrie d'errades en el valor cadastral assignat a l'immoble.

Aquest recurs de reposició va ser estimat en part per l'esmentada Gerència Regional en data 25-3-2019, acordant-se modificar el valor de repercussió del sòl assignat als locals de construcció amb tipologia 10211 que ha de ser el d'equipament, i en conseqüència, modificar l'acord emès al seu dia d'acord amb les dades que es detallen a la resolució esmentada. Aquesta alteració tenia efectes al Cadastre des del 26-7-2017. En aquesta resolució consta que per a l'any 2019 el valor cadastral del sòl de l'immoble és de 13.443.636,77 euros, el valor de la construcció de 36.961.229,68 euros i el valor cadastral total de 50.404.866,45 euros.

-Consta a l'arxiu informatitzat sobre tributs d'aquesta Administració que la interessada en la seva condició de concessionària ha pagat l'impost sobre béns immobles de la finca objecte del present recurs, almenys des de 2006.

En data 6-11-2009, la interessada, en la seva condició de concessionària de l'immoble situat a ..., va presentar una reclamació (instància 2009/...) al·legant, en síntesi, la improcedència de la liquidació de l'IBI dels anys 2006 a 2008 relativa a aquesta finca per

Consell Tributari

considerar que l'Ajuntament de Barcelona no tenia competència delegada segons el Conveni subscrit amb el Cadastre per tramitar i aprovar els expedients d'alteració cadastral diferents de la mera transmissió de domini, per la qual cosa el fet de considerar l'entitat reclamant subjecte passiu del tribut era un acte contrari a dret i que havent-se produït l'alteració al desembre de 2008, la liquidació correcta hauria de ser si és el cas per l'any 2009 i següents, no pels exercicis anteriors a 2009. En cap cas discutia com a qüestió de fons que no fos subjecte passiu del tribut pel fet de ser concessionària de l'explotació i el manteniment de la finca indicada.

L'esmentada reclamació va ser estimada pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda, mitjançant resolució de data 21-11-2013, dictada a l'expedient 2009/..., acordant tornar a la interessada l'import abonat per l'impost de 2006 a 2008, tenint en compte que no existia constància d'haver-se notificat prèviament a la liquidació el valor cadastral assignat a l'immoble, i es declara a més prescrit el dret a liquidar aquests exercicis.

-En data 07.02.2020, es publica edicte al BOP pel qual s'aprova el padró de contribuents de l'IBI corresponent a l'exercici 2020, sent el període voluntari de pagament el comprès entre el 01.03.2020 fins al 04.05.2020, ambdós inclosos.

-En data 06.03.2020, l'entitat interessada interposa el present recurs d'alçada.

-Segons consulta de la base de dades del sistema de recaptació municipal, consten pagats en període voluntari els quatre rebuts de padró referenciats a l'encapçalament.

4. L'Institut Municipal d'Hisenda proposa desestimar el recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- S'ha d'admetre a tràmit aquest recurs d'alçada, ja que no és extemporani en atenció al període voluntari de pagament establert a l'edicte d'aprovació del padró de contribuents de l'IBI per a l'exercici 2020.

I això, segons prescriu l'article 46.1 de la Llei 1/2006, del 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, i l'article 14.2 c) del Reial decret legislatiu 2/2004, del 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, posat en relació amb el que preveu l'article 223.1, paràgraf 2n, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i l'article 188.2 de l'Ordenança fiscal general, per a les deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva.

Segon.- A l'efecte de l'IBI l'art. 63.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, estableix:

"Son sujetos pasivos, a título de contribuyentes, las personas naturales y jurídicas y las entidades a que se refiere el art. 35.4 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, que ostenten la titularidad del derecho que, en cada caso, sea constitutivo del hecho imponible de este impuesto."

I concreta l'art. 61 del mateix text legal, en allò que ara interessa:

"1. Constituye el hecho imponible del impuesto la titularidad de los siguientes derechos sobre los bienes inmuebles rústicos y urbanos y sobre los inmuebles de características especiales:

a) De una concesión administrativa sobre los propios inmuebles o sobre los servicios públicos a que se hallen afectos.

b) De un derecho real de superficie.

c) De un derecho real de usufructo.

d) Del derecho de propiedad.

2. La realización del hecho imponible que corresponda de entre los definidos en el apartado anterior por el orden en él establecido determinará la no sujeción del inmueble urbano o rústico a las restantes modalidades en el mismo previstas."

Per part seva, l'art. 9.1 de la Llei del cadastre immobiliari ha estat objecte de diverses redaccions, així la disposició addicional 34.2 de la Llei 2/2004, de 27 de desembre, va disposar, amb data de vigència de l'1-1-2005 fins a l'actualitat, el següent:

Consell Tributari

"1.- Son titulares catastrales las personas naturales y jurídicas dadas de alta en el Catastro Inmobiliario por ostentar, sobre la totalidad o parte de un bien inmueble, la titularidad de alguno de los siguientes derechos:

- a) Derecho de propiedad plena o menos plena.*
- b) Concesión administrativa sobre el bien inmueble o sobre los servicios públicos a que se halle afecto.*
- c) Derecho real de superficie.*
- d) Derecho real de usufructo."*

Al recurs d'alçada que ara s'examina, la interessada admet la seva condició de concessionària al·legant que és adjudicatària del contracte per a la construcció, manteniment i explotació de l'obra corresponent al Projecte "Ciutat de la Justícia de Barcelona i L'Hospitalet de Llobregat" si bé, invoca que no li correspon tributar per l'IBI de la finca situada a Barcelona i objecte del present recurs.

A la vista del plec de bases i resta de documentació obrant a l'expedient resulta acreditat que ... és titular cadastral de la finca objecte de recurs per ostentar-hi un dret de concessió administrativa sobre el bé immoble esmentat. Això resulta per ser les obres a executar susceptibles d'explotació econòmica per estar destinades a serveis públics amb interès econòmic (administració de justícia, usos públics) o serveis amb valor econòmic d'interès general (aparcaments, serveis auxiliars complementaris i zones i elements comuns). La concessionària explota les obres al seu risc i ventura fins a finalitzar la concessió i percep ingressos com a contraprestació per la realització i el manteniment de les obres i per l'ús dels espais reservats a la Generalitat, explotació d'aparcaments i espais per a usos complementaris.

La recurrent al·lega en defensa dels seus interessos la sentència del Tribunal Suprem 1901/2017, dictada en data 4-12-2017 en el recurs de cassació 1834/2016, interposat per l'Hospital Majadahonda, SA L'Alt Tribunal, amb caràcter previ, considera necessari recordar els pronunciaments que havia efectuat en altres sentències anteriors i diu:

«En la sentència de 9-5-2013 (recurs de cassació 1287/2011), (...) es tractava de determinar si el "contracte de concessió d'obra pública per a la construcció i

explotació del nou Hospital de Burgos” subscrit entre una companyia mercantil i la Comunitat de Castella i Lleó era o no una “concessió administrativa”

(...)

Tant de l'examen del contracte de 28 d'abril de 2006, com del Plec de Clàusules Administratives Particulars, es desprèn que estem en presència d'una concessió, ja que al marge de les mencions allí contingudes a la figura de la concessió o a la del concessionari, resulta acreditat un desplaçament patrimonial a favor de l'entitat contractant en col·locar-la en situació d'obtenir un benefici especial amb motiu de la prestació d'un servei públic amb la construcció i explotació del nou Hospital de Burgos, amb tots els serveis que es detallen al mateix contracte i plec corresponent».

A la sentència dictada en data 13-3-2017 (recurs de cassació núm. 257/2016) es va analitzar una qüestió similar a la que ens ocupa respecte de l'Hospital de Vallecas, SA, empresa lligada a la Comunitat de Madrid, mitjançant un contracte de concessió d'obra pública per a la construcció i explotació del citat hospital, declarant el Tribunal Suprem el següent:

"Compartimos la tesis de la sentencia recurrida en este punto. Es evidente que el caso contemplado por nuestra sentencia de 9 de mayo de 2013 es semejante, nos encontramos ante un contrato por el que un particular se compromete a construir un hospital, y al mantenimiento complementario al servicio asistencial, que sigue siendo público, y que ha de calificarse de concesión administrativa.

(...)

Por ello, desde el año 2005, habrá tantos titulares catastrales sobre un inmueble como titulares de derechos sobre el mismo existan y estos derechos, y las titularidades catastrales que llevan aparejada, conforme a la redacción aplicable del precepto recurrida, podrán referirse a la totalidad del inmueble en cuestión o sólo a una parte del mismo.

(...) y en consecuencia reconocer que el ámbito espacial imputable a la recurrente, conforme al informe pericial que aportó como documento número 2 es de 5.928,85 m2, más el 50 por ciento de la superficie de aparcamiento, y que el valor de mercado alcanza a la cantidad de 23.187.000 euros."

Després d'exposar les consideracions esmentades, el Tribunal Suprem en la sentència invocada de 4-12-2017, manifesta que:

«No siendo -obvio es decirlo- propietario, usufructuario o superficiario del inmueble, el debate gira sobre si puede ser considerado HOSPITAL MAJADAHONDA, S.A. como titular de una concesión administrativa sobre el bien inmueble o sobre los servicios públicos a que se halle afecto.

En contra de lo afirmado por el TEAC, el contrato mencionado más arriba no constituye una concesión de servicios públicos. Y ello por las siguientes razones:

1. Porque el objeto material del servicio que sería "prestado" por el concesionario (y que en el caso sería el sanitario, el docente y el de investigación) ha de consistir en una prestación concreta de dar o hacer y no en una simple autorización de uso o explotación del inmueble en que el servicio se presta o de realización de actividades complementarias o accesorias.

2. Porque el servicio ha de ser "público", esto es, competencia de una Administración Pública por decisión legal, se exija o no que la prestación por dicha Administración sea exclusiva (gestión directa) o no (gestión indirecta, reconducible necesariamente al contrato de gestión de servicio público).

3. Porque la asistencia sanitaria, la educación universitaria y la investigación (las tres "prestadas" en el hospital Puerta de Hierro de Majadahonda) son actividades dirigidas a pacientes y alumnos universitarios que no son susceptibles en modo alguno de "explotación".

4. Porque solo podrían ser "explotables" determinados servicios complementarios o accesorios distintos de los servicios públicos (el sanitario, el docente y el investigador) que gestiona directamente la Administración en el inmueble en el que está sito el hospital.

Habría, pues, una clara diferencia entre la concesión de obra pública "para construir y explotar" y la concesión para "la gestión integral del servicio". En el primer supuesto -que es el que nos ocupa- la colaboración privada se concreta en la construcción de la infraestructura a cambio de la gestión de servicios no asistenciales (como limpieza, seguridad, gestión del archivo documental, lavandería, bar, restaurante, servicio telefónico, etc.). Y en el segundo -claramente distinto al que analizamos- la entidad privada asume la prestación de los servicios de asistencia sanitaria a la población adscrita al área de influencia del establecimiento sanitario.

Si ello es así -esto es, si HOSPITAL MAJADAHONDA, S.A. solo gestiona servicios complementarios o accesorios a los públicos que presta la Administración competente- y, además, si el servicio público como tal no es explotable en el caso, forzoso será concluir que la hoy recurrente no puede ser calificada como concesionaria del servicio en los términos referidos en el artículo 9.1 del texto refundido de la Ley del Catastro Inmobiliario.» (Fonament jurídic 5è).

I conclou la sentència al fet que ens referim que:

"... la calificación que ha de otorgarse a HOSPITAL MAJADAHONDA, S.A. como consecuencia del contrato que le vincula con la Comunidad de Madrid: es un concesionario de un bien de dominio público (el inmueble afecto a la prestación de los servicios públicos sanitarios, docentes y de investigación ya mencionados) que puede utilizar privativamente -con los distintos grados de intensidad también descritos- para ejercer las actividades complementarias mencionadas en el contrato." (Fonament jurídic sisè).

En el cas present, el contracte subscrit per la recurrent se subsumeix plenament i participa de les notes que configuren un contracte de concessió d'obra pública sobre l'immoble situat a Barcelona, ... (identificat així mateix com a c/ ...), cosa que en termes fiscals de l'impost equival a considerar la societat interessada com a titular d'una concessió administrativa sobre l'immoble esmentat,

Consell Tributari

Segons les bases de dades de la Gerència del Cadastre i les bases de dades cadastrals d'aquesta Administració, l'immoble objecte d'aquest expedient és un edifici singular, de caràcter urbà, la superfície construïda del qual és de 38.024 m². Aquest immoble és totalment propietat del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, sent la titular concessionària d'aquesta finca de Barcelona l'entitat Les superfícies i els usos que figuren a la Gerència del Cadastre i en aquesta Administració són:

Superfície construïda: 38.024 m² i superfície del sòl: 5.187 m².

Usos: aparcament: 4.792 m²; magatzem: 56 m²; elements comuns: 501 m²; ús públic: 32.675 m².

Els usos esmentats són acords a la concessió efectuada mitjançant contracte el 2003 a la recurrent per la qual, recordem, se li va adjudicar la gestió i l'explotació per la concessionària de les obres en espais reservats a usos d'interès de la Generalitat (ús públic); zones d'aparcament d'ús públic (ús d'aparcament) i zones i elements comuns afectes a l'ús comú dels espais anteriors que els correspongui, podent percebre la concessionària els ingressos corresponents a la contraprestació per a l'ús dels espais reservats a la Generalitat i explotació d'aparcaments i espais per a usos complementaris, o bé una contraprestació dels operadors que realitzin activitats als espais complementaris.

En definitiva, la titularitat cadastral, les superfícies i els usos són elements que integren la descripció cadastral de l'immoble i són de la competència del Cadastre. Així mateix, la formació i el manteniment d'aquest Cadastre és competència de l'Estat, sense que correspongui a aquesta Administració entrar a conèixer aquestes dades, tot això de conformitat amb els articles 3 i 4 de la Llei del cadastre immobiliari, aprovada pel Reial Decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, i sí que competeix efectuar les liquidacions de l'impost segons les dades del Cadastre. A més, sobre la naturalesa concessional que s'atribueix a la titularitat cadastral analitzada en aquest cas va ser expressament declarada per l'Audiència Nacional en la sentència, de data 14 de març de 2017 (Rec. 47/2015), on va establir:

“PRIMERO. - En el presente recurso contencioso administrativo se impugna la resolución dictada por el Tribunal Económico Administrativo Central en fecha 16 de octubre de 2014

que desestima el recurso de alzada nº 1610/2013 interpuesto contra la resolución dictada el 19 de abril de 2012 por el Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña que desestimó la reclamación interpuesta contra la resolución de la Gerencia Regional del Catastro de Cataluña-Barcelona, de 7 de noviembre de 2008 que acuerda la modificación de la titularidad catastral del bien inmueble de referencia catastral 7497102DF2779E0001KF como consecuencia de la tramitación de una solicitud de incorporación de cotitulares. La resolución impugnada realiza la modificación de la titularidad catastral e incorpora a la mercantil recurrente como cotitular de un derecho de concesión administrativa con efectos desde la fecha de 22 de julio de 2003, fecha en que se adopta por la Generalitat de Cataluña el Acuerdo de Adjudicación de la Concesión de obra pública para la construcción, explotación y mantenimiento de la Ciudad de Justicia de Barcelona y Hospitalet del Llobregat (.../...).

TERCERO.- (.../...) Para resolver el presente proceso debemos examinar el contenido del contrato celebrado por la actora y la Generalitat de Cataluña para poder concluir si puede calificarse de concesión administrativa, y si en base a ello tiene la consideración de titular catastral a los efectos del art. 9 del RDL 1/2004 por el que se aprueba la Ley del Catastro. Consta en el expediente administrativo que, en fecha 22 de julio de 2003 se adjudicó mediante concurso el contrato de concesión de obra pública para la construcción, mantenimiento y explotación de la obra correspondiente al proyecto de Ciudad de la Justicia de Barcelona y de Hospitalet del Llobregat. Adjudicación que se formalizó por la recurrente mediante documento administrativo suscrito el 25 de septiembre de 2003 en el que consta como objeto del citado contrato: a) Ejecución y dirección por la sociedad anónima adjudicataria, directamente o a través de la contratación de terceros, y a su cargo, de las obras que se definirían en el proyecto ejecutivo de la Ciudad de la Justicia de Barcelona y de Hospitalet del Llobregat. b) Mantenimiento por parte de la sociedad anónima concesionaria de la totalidad de las obras e instalaciones de la Ciudad de la Justicia de Barcelona y del Hospitalet del Llobregat hasta la expiración del contrato de concesión. c) Gestión y explotación por la concesionaria de las obras de la Ciudad de la Justicia. Y en relación a los ingresos que percibiría la recurrente se dispone que serán: un canon de uso y canon de mantenimiento, abonados por la Generalitat, a partir del momento en que los inmuebles se encuentren finalizados; tarifas por hora o fracción de uso de las plazas de aparcamiento, que no pueden ser superiores a la media del sector de Barcelona y Hospitalet del Llobregat a

Consell Tributari

partir de la entrada en explotación; alquileres y otros ingresos derivados de la explotación de los espacios para usos complementarios también a partir de la entrada en explotación. Una vez examinado el objeto del contrato así como las condiciones económicas del mismo, esta Sección concluye que se está ante un único contrato administrativo de concesión de obras públicas para la construcción, mantenimiento y explotación de la obra correspondiente al proyecto Ciudad de la Justicia de Barcelona y de Hospitalet del Llobregat y no, como pretende la actora, ante un contrato mixto con un contrato de obras públicas y un contrato de la concesión administrativa. Contrato de concesión de obras públicas que se perfecciona en el momento de la adjudicación realizada. Hasta tal punto debemos rechazar la afirmación de la actora que por la realización de las obras no recibió ninguna remuneración específica ni autónoma de las que iba a percibir por la explotación y mantenimiento posterior de las obras realizadas como concesionaria. Por otra parte, es esta la conclusión a la que llegó el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña en la sentencia dictada en fecha 11 de julio de 2014 que confirmaba en apelación la sentencia dictada por el Juzgado de lo contencioso administrativo nº 7 de Barcelona (.../...)

(.../...) Es decir, a la vista de lo previsto en el artículo transcrito no cabe duda de la procedencia de considerar como titular catastral a la actora, por ser concesionaria de un servicio público al que se halla afecto un bien inmueble desde el momento mismo de la adjudicación del citado contrato que es cuando se perfecciona el citado contrato, como así ha mantenido la Administración en las resoluciones que ahora revisamos. Criterio que debemos confirmar al margen de cuál haya sido la actuación de la Administración - Generalitat de Cataluña- en relación con otros impuestos, especialmente el ITPO, puesto que los precedentes administrativos no vinculan a la Administración. Finalmente la resolución impugnada y que ahora revisamos solo determina la fecha a partir de la cual se entiende a la recurrente como titular catastral por lo que, cualquier otra consideración, como pueden ser las consecuencias fiscales que pueda suponer esa incorporación, no es posible efectuar ningún análisis en este proceso puesto que nada de eso se ha analizado por la resolución impugnada al tratarse de Administraciones distintas las que se encargan de la gestión del catastro y las que se encargan de gestionar los impuestos derivados de esa declaración catastral (.../...)”.

Tercer.- Aquesta posició ja és coneguda per la recurrent, atès que en data 15.03.2019 la societat ..., va formular recurs d'alçada contra el padró de l'IBI i la liquidació de l'impost corresponents a l'exercici 2019, invocant els mateixos motius d'oposició que ara articula per mostrar-ne la disconformitat amb els actes administratius dictats. Aquest recurs va ser desestimat per resolució de la Regidora, de data 23.07.2020, dictada d'acord amb el dictamen del Consell Tributari de Barcelona, sense que en aquest moment concorrin motius que portin a canviar els arguments continguts i el sentit de la resolució ja dictada. Per això, la resposta que es dona ara és necessàriament coincident amb allò que s'havia decidit amb anterioritat i pels mateixos motius que, essencialment, s'han reiterat en aquesta resolució.

Però encara més, la posició mantinguda per l'Ajuntament de Barcelona, avalada per aquest Consell Tributari, s'ha vist confirmada per la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 16 de març de 2022, dictada en el recurs d'apel·lació interposat per l'esmentat Ajuntament de Barcelona contra la sentència de data 5 de maig de 2021, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 17 de Barcelona en el recurs presentat per l'entitat ..., contra la desestimació per silenci administratiu del recurs d'alçada interposat contra la publicació en el BOP de 18 de febrer de 2019 de l'edicte que aprova el padró de contribuents de l'IBI de l'any 2019. A manera de conclusió, en la seva sentència de 16 de març de 2022, diu el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, recollint expressament el pronunciament concret per a aquest cas realitzat per l'Audiència Nacional (Rec.47/2015) en la seva sentència, de data 14 de març del 2017, sobre la naturalesa concessional d'aquest contracte::

“ (.../...) Partiendo necesaria e indeclinablemente de lo razonado en nuestra anterior sentencia, que a su vez hace repaso de otras recaídas en controversias de que la aquí apelada tomo parte, planteando pretensiones impugnatorias y motivos en muy buena y sustancial medida coincidentes con los que aquí se nos someten, que lleva naturalmente a la estimación de la apelación aquí planteada, habremos a la sazón de estimar el recurso de apelación, en los términos que serán de ver en el fallo de la presente, no sin dejar de hacer notar que la sentencia del Alto Tribunal de que se hace eco el juzgador a quo, en orden a dar carta de naturaleza a la impugnación de actos de gestión censal por la vía de la de actos de liquidación tributaria, precisamente aborda un supuesto de impugnación directa de los primeros, no de los

Consell Tributari

segundos, por lo que la construcción dogmática de la que parte el juzgador a quo, y en que basa la razón de decidir de su fallo estimatorio en la instancia, se halla huérfana del apoyo jurisprudencial que pretende, en base a sentencia del Alto Tribunal que aborda la problemática catastral para concesión de obra pública que no es, por lo demás, obviamente, la de autos.

Analogía esta final igualmente aventurada, en el razonar el juzgador a quo, para contratos distintos de concesión de obra pública necesariamente complejos en su contenido, y proyectados sobre obra de notable complejidad. en cuanto a la mixtura de usos, lo extenso de las superficies construidas, y la especificidad de los pactos en cada caso integrantes de la correspondiente concesión, sobre cuyos particulares absolutamente en nada se reflexiona en la sentencia apelada, valga esta última anotación como simple consideración obiter dicta “

Per la qual cosa, i de conformitat amb la proposta de l'*Institut Municipal d'Hisenda,*

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs d'alçada interposat i, en conseqüència, CONFIRMAR els actes administratius impugnats.